

Doba dravců

Žalman

1. Přinesl jsem z dálky trochu kytek,
trávy, jak ve městě říkáte,
v láhvi, cos mi dala, rosy zbytek,
a trochu tepla, které zbylo v kabátě.

R: Poznávám tě podle hlasu, mám teď nějak spousty času,
mám chuť znovu žít,
u záhybů tvýho těla, to jsi možná nevěděla,
bylo mi líp.

2. Na kraji víček tvýho moře slzí,
ležím a dotýkám se řas,
záchranný člun pro nás do tmy mizí,
maják tvých očí po milování zhas.

R:

3. Připadáš mi jak z jinýho světa,
tichá, když z oblaků padáme,
tahle doba dravců za dvě léta,
odletí a pak se na zemi potkáme.